

Hatály: közlönyállapot (2018.VII.31.)

2018. évi LII. törvény

a szociális hozzájárulási adóról¹

Az Országgyűlés a gazdasági növekedés feltételeinek javítása és a gazdaság versenyképességének megőrzése, valamint a versenyképes adórendszer megteremtése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET

A SZOCIÁLIS HOZZÁJÁRULÁSI ADÓ

1. Az adófizetési kötelezettség, az adó alapja

1. § (1) Szociális hozzájárulási adó (a továbbiakban: adó) fizetési kötelezettség áll fenn a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerint összevont adóalapba tartozó adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem után.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jövedelmeken kívül adófizetési kötelezettség terheli a tanulószervezet alapján ténylegesen kifizetett díjat, az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíjat és a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíjat.

(3) Adófizetési kötelezettség terheli az Szja tv. szerinti önálló és nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében az Szja tv. szerinti adó (adóelőleg) alap hiányában a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint biztosítottak minősülő személy részére juttatott olyan jövedelmet, amely a Tbj. 4. § k) pont 2. alpontja alapján járulékalapot képez.

(4) Az (1)-(3) bekezdésen túl adófizetési kötelezettség terheli az Szja tv. szerint külön adózó jövedelmek közül

a) a béren kívüli juttatások [Szja tv. 71. §],

b) a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [Szja tv. 70. §],

c) a kamatkedvezményből származó jövedelem [Szja tv. 72. §]

Szja tv. szerinti adóalapként meghatározott összegét.

(5) Az (1)-(4) bekezdésen túl adófizetési kötelezettség keletkezik

a) a vállalkozásból kivont jövedelem [Szja tv. 68. §],

b) az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem [Szja tv. 65/A. §],

c) az osztalék [Szja tv. 66. §], vállalkozói osztalékalap [Szja tv. 49/C. §],

d) az árfolyamnyereségből származó jövedelem [Szja tv. 67. §],

e) az Szja tv. 1/B. § hatálya alá tartozó természetes személy e tevékenységből származó jövedelme,

¹ A törvényt az Országgyűlés a 2018. július 20-i ülésnapján fogadta el.

f) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka,

g) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő bevételének 4 százaléka után.

(6) Az (1)-(5) bekezdésben meghatározott jövedelem után a szociális hozzájárulási adót nem pénzbeli juttatás esetén is meg kell fizetni.

(7) Adófizetési kötelezettség terheli az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót (a továbbiakban: eva adóalany egyéni vállalkozó).

(8) Ha a természetes személy ugyanazon adómegállapítási időszakra Magyarországon adóztatható és Magyarországon nem adóztatható jövedelmet is szerez, az adóalap megállapításánál az (1)-(3) bekezdéseket megfelelően együttesen kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a (3) bekezdés alkalmazásakor az alapbér vagy más díjazás azon időszakra (naptári napokra) vonatkozó arányos részét kell figyelembe venni, amelyben a jövedelem külföldön adóztatható.

2. Az adó mértéke és fizetendő összege

2. § (1) Az adó mértéke az adóalap 19,5 százaléka, az 1. § (4) bekezdésben foglalt esetekben a juttatások adóalapként meghatározott összegének 19,5 százaléka.

(2) Az 1. § (5) bekezdés *a)-e*) pontja esetében az adót addig kell megfizetni, amíg a természetes személy 1. § (1)-(3) bekezdés és az 1. § (5) bekezdés *a)-e*) pontja szerinti jövedelme a tárgyévben eléri a minimálbér összegének huszonnégyszeresét (a továbbiakban: adófizetési felső határ).

(3) A fizetendő adó az adóalap után a kifizetéskor érvényes adómértékkel számított adó (számított adó), csökkentve az adó fizetésére kötelezettet e törvény rendelkezése alapján megillető adókedvezmények összegével.

(4) Az adó mértékének változása esetén az adó fizetésére kötelezett a megváltozott adómértéket arra a hónapra, adóévre vonatkozóan bevallott jövedelmekre alkalmazza először, amely hónapban, adóévben a megváltozott adó mértéke hatályba lép.

3. Az adófizetésre kötelezett személy

3. § (1) Adó fizetésére kötelezett az a személy, aki az Szja tv. szerint nem önálló tevékenységből származó jövedelmet juttat (e bekezdés alkalmazásában ideértve a külföldi kifizetőt). Amennyiben az Szja tv. szerinti nem önálló tevékenységből származó jövedelem külföldi kifizetőtől származik és a Tbj. szerint járulékalapot nem képez, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.

(2) Amennyiben az Szja tv. szerint önálló tevékenységből származó jövedelem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a kifizető (e bekezdés alkalmazásában ideértve a külföldi kifizetőt). Amennyiben az Szja tv. szerinti önálló tevékenységből származó jövedelem nem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.

(3) Amennyiben az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelem kifizetőtől származik, akkor az adófizetésre kötelezett a kifizető. Amennyiben az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelem nem kifizetőtől származik vagy az adóelőleget a kifizető nem köteles megállapítani, akkor az adófizetésre kötelezett a természetes személy.

(4) Az 1. § (4) bekezdés szerinti jövedelem esetében adófizetésre kötelezett személynek a kifizető minősül.

(5) Az 1. § (5) bekezdés szerinti jövedelem esetében adófizetésre kötelezett személynek a jövedelmet szerző természetes személy minősül.

(6) Kirendelés esetén az adófizetési kötelezettséget a kirendelést elrendelő (ideértve a külföldi kifizetőt is) teljesíti. A kirendelés alapján foglalkoztató személy teljesíti az adófizetési kötelezettséget, ha a kirendelést elrendelővel megállapodott arról, hogy a természetes személy foglalkoztatásához kapcsolódó munkabér és közterhek őt terhelik.

(7) Munkaerő-kölcsönzés keretében kölcsönbe adott munkavállalóval fennálló jogviszonyra tekintettel fizetendő adó alanya a kölcsönbe adó. Ha a kölcsönbe adó külföldi kifizető, az adófizetésre kötelezett a munkavállalót kölcsönbe vevő személy.

(8) Több munkáltatóval létesített munkaviszony [a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 195. §] esetén az adókötelezettséget az adózás rendjéről szóló törvény szerint meghatározott munkáltató teljesíti.

4. Az adóra vonatkozó közös szabályok

4. § (1) A szociális biztonsághoz, valamint a testi és lelki egészséghez való jog érvényesítését szolgáló egyes szociális ellátások fedezetéhez, továbbá az egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásához szükséges államháztartási források biztosítása céljából az adóból származó államháztartási bevétel a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott arányok szerint megoszlik a társadalombiztosítás egyes pénzügyi alapjai és a törvényben meghatározott elkülönített állami pénzalap költségvetése között.

(2) Az adóval összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(3) Az adó megfizetése államháztartási forrásból fedezett ellátásra (ideértve különösen a társadalombiztosítási ellátást és az álláskeresői ellátást), vagy államháztartási forrásból folyósított támogatás igénybevételére való jogot nem keletkeztet, valamint az adó alapja és összege az ilyen ellátás, támogatás összegét nem befolyásolja.

5. Az adófizetési kötelezettség alóli mentesülés esetei

5. § (1) Nem keletkezik az 1. § (1)-(3) bekezdése szerint adófizetési kötelezettsége - e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében -

a) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni, társas vállalkozónak;

b) az özvegyi nyugdíjban részesülő olyan egyéni vállalkozónak, aki a rá irányadó öregségnyugdíj-korhatárt már betöltötte;

c) az iskolaszövetkezetnek a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagjával fennálló jogviszonyára - 25. életévének betöltéséig a tanulói, hallgatói jogviszonya szünetelésének időtartama alatt is - tekintettel;

d) a szociális szövetkezetnek a tagi munkavégzési jogviszonyban álló tagjával fennálló jogviszonyára tekintettel;

e) a felsőoktatási intézménynek a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 44. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszonyára tekintettel;

f) a közérdekű nyugdíjas szövetkezetnek az öregségi nyugdíjban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő tagja között fennálló jogviszonyára tekintettel;

g) a kifizetőnek az Mt. szerinti munkaviszonyban foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas személyre tekintettel.

(2) Nem esik az 1. § (1)-(3) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettség alá - e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében -

a) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja részére kifizetett, juttatott bevétel;

b) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja által munkaviszony keretében háztartási alkalmazottként foglalkoztatott külföldi állampolgár részére kizárólag e jogviszonyára tekintettel, vagy azzal összefüggésben kifizetett, juttatott bevétel;

c) a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselője, alkalmazottja és vele közös háztartásban élő családtagja (házastárs, gyermek) részére kifizetett, juttatott bevétel, feltéve, hogy kiterjed rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere;

d) a külföldi kifizető által Magyarországon kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében munkaviszonyban foglalkoztatott olyan - bevándorolt vagy letelepedett jogállással nem rendelkező - természetes személy részére kifizetett, juttatott bevétel (ideértve a munkaszerződésben meghatározott alapbért is), aki harmadik állam állampolgára, feltéve, hogy a foglalkoztatás időtartama nem haladja meg a két évet, valamint az említett feltételek szerinti korábbi foglalkoztatásától számítva a foglalkoztatás ismételt megkezdéséig legalább három év már eltelt; e rendelkezés olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítását igazolja, függetlenül attól, hogy a kiküldött személy állampolgársága szerinti állammal Magyarországnak szociális biztonsági egyezménye áll fenn, továbbá olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítását igazolja és nem tartozik a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá;

e) a kifizető által megállapított és folyósított társadalombiztosítási ellátás, valamint az általa folyósított szociális ellátásból a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény szerint nem a kifizetőt terhelő rész;

f) táppénz, baleseti táppénz, csecsemőgondozási díj, gyermeknevelési támogatás, gyermekgondozási díj;

g) az olyan személynek juttatott bevétel, akire a Tbj. 11. §-a, 11/B. §-a, és 13. §-a szerint a biztosítási kötelezettség nem terjed ki;

h) az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem;

i) az a jövedelem, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. 11. §-a, 11/A. §-a, 11/B. §-a vagy 13. §-a alapján nem áll fenn biztosítási jogviszony, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.

j) a magánnyugdíjpénztár és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által szolgáltatásként kifizetett összeg, a kedvezményezett részére a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 28. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján fizetett összeg, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár megszűnése esetén a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés, valamint a volt pénztártagnak a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett magán-nyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés,

k) az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló kormányrendelet alapján nyújtott keresetkiegészítés,

l) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 51/C. §-ában meghatározott szolgáltatás,

m) a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépés miatt a volt pénztártagnak kifizetett, a hozamgarantált tőke összege feletti összeg.

(3) Nem esik az 1. § (5) bekezdés *c)* pontja szerinti adófizetési kötelezettség alá az Európai Gazdasági Térség bármely tagállamában működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama.

(4) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendeletek hatálya alá tartozó, másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményei által biztosított személy jövedelme után nem kell adót fizetni. Az adó-fizetési kötelezettség alóli mentességet a természetes személy az illetékes külföldi hatóság által kiállított, a másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményénél fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.

(5) E § (2) bekezdés *d)* pontjában foglaltaktól eltérően, a Tbj. szerinti kiküldetés meghosszabbításának bejelentése esetén az adófizetési kötelezettség a kiküldetés kezdetét követő második év végétől áll fenn.

(6) A Tbj. szerint külföldinek minősülő személy által megszerzett

a) az 1. § (5) bekezdés *a)*-*d)* pontja szerinti jövedelmet és

b) az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelmet

nem terheli adófizetési kötelezettség.

6. Az egyéni vállalkozó által fizetendő adó alapja

6. § (1) Az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja - figyelemmel az adóalap megállapításának különös szabályaira is - a vállalkozói kivét, az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az átalányban megállapított jövedelem.

(2) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja:

a) a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében külön törvény rendelkezése szerint az adóévre, vagy az adóévnek a munkaviszonya vagy tanulói (hallgatói) jogviszonya megszűnését követő hátralévő részére tett nyilatkozat esetében a nyilatkozat szerinti összeg;

b) az *a)* pont hatálya alá nem tartozó esetben az adóalap megállapításának egyéni vállalkozóra irányadó különös szabályai szerint meghatározott összeg.

(3) Ha az egyéni vállalkozó egyszerűsített vállalkozói adóalanyisága év közben megszűnik, a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti adóalapot törthónap esetén az egyszerűsített vállalkozói adóalanyisága megszűnésének hónapjában napi arányosítással állapítja meg.

(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 4 százaléka, ha

a) az adóalap megállapításának különös szabályai alkalmazása alól legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó munkaviszonyára, a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányaira tekintettel mentesül, vagy

b) tagként a kifizetővel az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó jogviszonyban áll.

(5) A (4) bekezdés *a)* pontjában az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI.

5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tbj. vhr.) 7/B. §-a szerint kell igazolni.

(6) A családi gazdaságok nyilvántartásában családi gazdálkodóként bejegyzett azon magánszemély, aki a mezőgazdasági termelő tevékenység tekintetében az egyéni vállalkozói nyilvántartásban szerepel, az adóval kapcsolatos adókötelezettségeket az egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályok szerint teljesíti.

(7) A (6) bekezdés szerinti adóalap csökkenti a mezőgazdasági őstermelőként az 1. § (1) és (5) bekezdés f)-g) pont szerint fennálló adókötelezettség alapját.

7. A mezőgazdasági őstermelő által fizetendő adó alapja

7. § (1) A Tbj. 30/A. § (1) bekezdés szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági őstermelőt a saját maga után havonta terhelő adó alapja az összevont adóalapba tartozó adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem, de legalább a minimálbér vagy, a Tbj. 30/A. § (3) bekezdés szerinti, a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg.

(2) A Tbj. 30/A. § (2) bekezdés szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági kistermelőt a saját maga után havonta terhelő adó alapja a Tbj. 30/A. § (3) bekezdése szerinti, a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg.

(3) A (2) bekezdés szerinti adóalap hiányában a Tbj. 30/A. § (2) bekezdés szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági kistermelőt a saját maga után terhelő adó alapja

a) az összevont adóalapba tartozó adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem,

b) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka,

c) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő bevételének 4 százaléka,

csökkentve a Tbj. szerinti járulékalapját képező összeggel.

(4) A Tbj. 30/A. §-a alapján járulékfizetésre nem kötelezett mezőgazdasági őstermelőt a saját maga után terhelő adó alapja

a) az összevont adóalapba tartozó adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem,

b) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka,

c) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő bevételének 4 százaléka.

(5) Az adóalapot az (1) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő e jogállással nem rendelkezik a hónap minden napján, vagy más okból nem minősül az adó alanyának a hónap minden napján, akkor az adó alapja az összevont adóalapba tartozó jövedelem, de legalább a mezőgazdasági őstermelői jogállása fennállása minden napjára számítva a minimálbér harmincad része.

(6) Az adóalapot az (1)-(2) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő, az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításkor nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül;

b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, ápolási díj folyósítása alatt a mezőgazdasági őstermelő e tevékenységét személyesen folytatja;

c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban

egyidejűleg részesül;

d) önkéntes tartalékos katonaként katonai szolgálatot teljesít;

e) fogvatartott.

Ezekben az esetekben az adó alapja a hónap többi napjára számítva az összevont adóalapba tartozó jövedelem, az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő esetében az e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka, a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő esetében bevételének 4 százaléka, de legalább a hónap többi napjára számítva a minimálbér harmincad része.

8. Az adóalap megállapításának különös szabályai

8. § (1) A közkereseti társaságot, a betéti társaságot, a korlátolt felelősségű társaságot, a közös vállalatot, az egyesülést, az európai gazdasági egyesülést, a szabadalmi ügyvivői irodát, a szabadalmi ügyvivői társaságot, az ügyvédi irodát, a közjegyzői irodát, a végrehajtói irodát, az egyéni céget a tagjára tekintettel havonta terhelő adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Az adó alapja legalább az adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony fennállása minden napjára számítva a minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része, ha a jogviszony nem áll fenn a hónap minden napján.

(2) Az egyházi jogi személyt az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyre tekintettel havonta terhelő adó alapja a minimálbér. Az adó alapja az adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony fennállása minden napjára számítva a minimálbér harmincad része, ha a jogviszony nem áll fenn a hónap minden napján.

(3) Az egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Az adó alapja az egyéni vállalkozói jogállás fennállása minden napjára számítva legalább a minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része, ha a természetes személy e jogállással nem rendelkezik a hónap minden napján.

(4) Az (1)-(3) bekezdés alkalmazásakor az egy hónapra fizetendő adó alapjának megállapításakor a kifizető, valamint az egyéni vállalkozó nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a kifizető a tagjával fennálló jogviszonya, egyéni vállalkozói jogállására tekintettel e fejezet külön rendelkezése alapján mentesül az adófizetés különös szabályainak alkalmazása alól. Ilyen esetben az adó alapja a hónap többi napjára számítva egyházi jogi személy esetében a minimálbér harmincad része, más kifizető és egyéni vállalkozó esetében legalább minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része.

9. Mentés a különös szabályok alkalmazása alól

9. § (1) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján öt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó az öt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a tagja, maga az egyéni vállalkozó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül;

b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, ápolási díj folyósítása alatt a tag személyes közreműködését, az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy egyházi szolgálatát, az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő e tevékenységét személyesen

folytatja;

c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül.

(2) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a tagja, maga az egyéni vállalkozó

a) önkéntes tartalékos katonaként katonai szolgálatot teljesít;

b) fogvatartott.

(3) Az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda a tagjával fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, illetve közjegyzői kamarai tagsága szünetel. Az ügyvédi, szabadalmi ügyvivői, közjegyzői vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, közjegyzői kamarai tagsága, vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenysége szünetel.

(4) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerint vezetett nyilvántartásban szereplő egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(5) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, a nem eva adóalany egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(4) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen a tagja, az egyéni vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, vagy a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat. Az egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az egyes munkaviszonyokban előírt munkaidőt a heti legalább 36 órás foglalkoztatás megállapításánál össze kell adni.

(6) Amennyiben az (5) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap egészében nem állnak fenn, akkor egy-egy naptári napra az adófizetési kötelezettség kiszámításánál egyéni vállalkozó esetében a 6. § (1) bekezdése szerinti adóalap harmincad részét, társas vállalkozó esetében a 8. § (1) bekezdés szerinti adóalap harmincad részét kell figyelembe venni.

(7) Az (5) bekezdésben az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a Tbj. vhr. 7/B. §-a szerint kell igazolni.

(8) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(5) bekezdésben

meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja kifizetővel is az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, vagy egyéni vállalkozóként az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alatt áll, feltéve, hogy a kifizető e napot a taggal fennálló jogviszonya alapján öt terhelő adó, illetve az egyéni vállalkozó e napot a saját maga után fizetendő adó alapjának megállapításkor számításba veszi.

(9) Az (5)-(8) bekezdésben foglalt alkalmazásának feltétele, hogy a kifizető részére a természetes személy nyilatkozatot tesz a legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonya fennállásáról, tanulmányai folytatásáról, a más kifizetővel fennálló, az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó jogviszonyáról. A természetes személy az olyan változásról, amely az (5)-(8) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazását érinti, haladéktalanul újabb nyilatkozatot tesz a kifizető részére. A nyilatkozat tartalmazza a természetes személy természetes személyazonosító adatait, valamint adóazonosító jelét, ennek hiányában a személyazonosító okmánya típusának megjelölését és számát, valamint lakcímét. Az újabb nyilatkozat megtételének elmulasztása miatt keletkezett adóhiány és jogkövetkezményei megtérítését a kifizető a nyilatkozatot elmulasztó természetes személytől igényelheti. Ha az újabb nyilatkozat megtételének elmulasztása miatt keletkezett adóhiányt a kifizetőtől nem lehet behajtani, az adóhiány és jogkövetkezményei megfizetésére az állami adó- és vámhatóság a nyilatkozatot elmulasztó természetes személyt határozattal kötelezheti.

(10) Az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben az egyéni vállalkozó az öt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításkor - az (1)-(5) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba azt az időszakot, amelyen kifizetővel - a kifizető részére a tárgyév január 31-éig, az adóév egészére tett nyilatkozata alapján - az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, feltéve, hogy a kifizető ezen időszakot az egyéni vállalkozónak minősülő természetes személlyel fennálló jogviszonya alapján öt terhelő adó alapjának megállapításkor számításba veszi.

II. FEJEZET

ADÓKEDVEZMÉNYEK

10. A szakképzettséget nem igénylő és mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény

10. § (1) A Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszeréről szóló, 2012. január 1-jén hatályos KSH-közlemény (FEOR-08)

a) 9. főcsoportjába tartozó foglalkozás szerinti munkakörben (a továbbiakban: szakképzettséget nem igénylő munkakör),

b) 6. főcsoport 61. csoportjába tartozó, a 7. főcsoport 7333 számú foglalkozásából a mezőgazdasági gép (motor) karbantartója, javítója munkakörben és a 8. főcsoport 8421 számú foglalkozás szerinti munkakörben (a továbbiakban együtt: mezőgazdasági munkakör) munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizető az öt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési

kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény, amely egész hónapban megilleti a kifizetőt, egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után az 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel.

(3) Ha a kifizető a foglalkoztatottat az adómegállapítási időszak egy részében nem, vagy nem kizárólag szakképzettséget nem igénylő munkakörben vagy nem kizárólag mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatta, a munkaviszony alapján ezen adómegállapítási időszakra vonatkozóan részkedvezményt nem érvényesíthet.

11. A munkaerőpiacra lépők után érvényesíthető adókedvezmény

11. § (1) A munkaerőpiacra lépő személyt munkaviszonyban foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) E § alkalmazásában munkaerőpiacra lépő az, aki az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatok szerint a kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének hónapját megelőző 275 napon belül legfeljebb 92 napig rendelkezett a Tbj. szerint biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonnyal. E szabály alkalmazása szempontjából a biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonyba a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás vagy a gyermeknevelési támogatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: anyasági ellátás) folyósításának időszakát, valamint a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát nem kell beszámítani. A kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének minősül az anyasági ellátásban részesült, illetve részesülő természetes személynek a korábbi kifizetőjénél történő ismételt munkába állásának kezdete is.

(3) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel a foglalkoztatás első két évében, és legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel a foglalkoztatás harmadik évében (a továbbiakban e § alkalmazásában: érvényesítési időszak).

(4) Ha a természetes személyt foglalkoztató kifizető a kedvezmény érvényesítési időszaka alatt megváltozik, az új kifizető a természetes személy után az érvényesítési időszak végéig igénybe veheti az adókedvezményt, ideértve azt az esetet is, ha a természetes személy foglalkoztatása nem folyamatos.

(5) A kedvezményt a kifizető a feltételek fennállásáról kiállított igazolás birtokában érvényesítheti. Az igazolást a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállásáról az állami adó- és vámhatóság

a) az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti biztosítotti bejelentés megtételét követően, hivatalból, a foglalkoztatás kezdő időpontját követő hónap 10. napjáig,

b) biztosítotti bejelentés hiányában a kifizető havi bevallásban tett kérelmére állítja ki és elektronikus kapcsolattartás útján megküldi a kifizető részére.

(6) A (3) bekezdésben foglalt részkedvezmény azon egész hónap tekintetében is megilleti a kifizetőt, amelyben a kedvezményezett foglalkoztatás első két éve, illetve harmadik éve véget ér.

12. A három vagy több gyermeket nevelő munkaerőpiacra lépő nők után érvényesíthető adókedvezmény

12. § (1) A családok támogatásáról szóló törvény szerint legalább három gyermekre tekintettel családi pótlékra szülőként jogosult munkaerőpiacra lépő nőkre a 11. § rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel a foglalkoztatás első három évében és legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében (a továbbiakban e § alkalmazásában: érvényesítési időszak).

(3) Ha a természetes személyt foglalkoztató kifizető a kedvezmény érvényesítési időszaka alatt megváltozik, az új kifizető a természetes személy után az érvényesítési időszak végéig igénybe veheti az adókedvezményt, ideértve azt az esetet is, ha a természetes személy foglalkoztatása nem folyamatos.

(4) A kedvezményt a kifizető a 11. §-ban előírt feltétel fennállásáról szóló igazoláson túl a legalább három gyermek után járó családi pótlékra való jogosultságról szóló igazolás birtokában érvényesítheti. A családi pótlékra való jogosultságról szóló igazolást a kifizetőnek a biztosítotti bejelentéssel, illetve a 11. §-ban előírt feltétel fennállásáról szóló igazolás iránti kérelemmel együtt benyújtott és az állami adó- és vámhatóság által továbbított kérelmére a családtámogatási feladatokat ellátó hatóság állítja ki és elektronikus kapcsolattartás útján megküldi a kifizető részére.

(5) A (2) bekezdés szerinti részkedvezmény azon egész hónap tekintetében is megilleti a kifizetőt, amelyben a kedvezményezett foglalkoztatás harmadik, illetve ötödik éve véget ér.

(6) Az adókedvezmény e § szerinti érvényesítésére vonatkozó jogosultságot nem érinti, ha a természetes személynek az adókedvezmény érvényesítési időszaka alatt a legalább három gyermek után járó családi pótlékra való jogosultsága megszűnik.

13. A megváltozott munkaképességű személyek után érvényesíthető adókedvezmény

13. § (1) A szociális hozzájárulási adóból részkedvezmény illeti meg

a) a munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizetőt az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból,

b) az egyéni vállalkozót a saját maga után fizetendő adóból

c) a közkereseti társaságot, a betéti társaságot, a korlátolt felelősségű társaságot, a közös vállalatot, az egyesülést, az európai gazdasági egyesülést, a szabadalmi ügyvivői irodát, a szabadalmi ügyvivői társaságot, az ügyvédi irodát, a közjegyzői irodát, a végrehajtói irodát, az egyéni céget a tagjával fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyára tekintettel terhelő adóból.

(2) Az adókedvezmény akkor vehető igénybe, ha

a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a foglalkoztatott,

b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben az egyéni vállalkozó,

c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a tag,

megváltozott munkaképességű személynek minősül e § alapján.

(3) E § értelmében megváltozott munkaképességű személynek minősül az,

a) akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű, vagy

b) aki 2011. december 31-én - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény alapján megállapított - I., II., vagy III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 32-33. §-a, vagy a 19. § (1a) bekezdése, vagy a 38/C. §-a alapján rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül.

(4) A részkedvezmény egyenlő az adómegállapítási időszakra a kifizető által a foglalkoztatott után, az egyéni vállalkozó által saját maga után megállapított, a tag után a kifizető által megállapított adóalap, de legfeljebb a minimálbér kétszerese után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel.

(5) A kedvezményt az arra jogosult a komplex minősítésről szóló érvényes dokumentum, vagy a (3) bekezdés szerinti megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak folyósítását igazoló határozat birtokában érvényesítheti.

(6) A megváltozott munkaképességű személy a (3) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti jogosultság megszűnéséről, az arról szóló határozat kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül köteles tájékoztatni a kifizetőt.

(7) Amennyiben az adókedvezmény érvényesítésének feltételei már nem teljesülnek, akkor az adókedvezmény a jogosultság megszűnését követő hónaptól nem vehető igénybe.

14. A közfoglalkoztatottak után igénybe vehető adókedvezmény

14. § (1) A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (3) bekezdésében felsorolt közfoglalkoztatót a közfoglalkoztatási jogviszonyban történő foglalkoztatás esetére részkedvezmény illeti meg. A részkedvezmény egyenlő a közfoglalkoztatott természetes személyt az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a közfoglalkoztatottat terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett közfoglalkoztatási bér, de legfeljebb a közfoglalkoztatási garantált bér 130 százaléka után a 2. § (1) bekezdése szerinti adó mértékének 50 százalékával megállapított összeggel.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv által történő foglalkoztatás esetén a foglalkoztató kizárólag az e §-ban szabályozott adókedvezményt érvényesítheti.

15. Kutatók foglalkoztatása után érvényesíthető adókedvezmény

15. § (1) Adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban

a) doktori (PhD) vagy ennél magasabb tudományos fokozattal, vagy tudományos címmel rendelkező kutató, fejlesztő, vagy

b) a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerint doktori képzésben részt vevő hallgató vagy doktorjelölt

munkavállalót foglalkoztató - vállalkozásként működő kutatóhelynek minősülő - kifizető, az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési

kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő

a) az (1) bekezdés *a)* pont szerinti munkavállaló esetében a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 500 ezer forint után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel,

b) az (1) bekezdés *b)* pont szerinti munkavállaló esetében a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 200 ezer forint után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel.

(3) Ha a kifizető a foglalkoztatottat az adómegállapítási időszak egy részében nem, vagy nem kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységnek megfelelő munkakörben foglalkoztatta, a munkaviszony alapján ezen adómegállapítási időszakra vonatkozóan részkedvezményt nem érvényesíthet.

(4) Azon hónapra vonatkozóan, amelyben a munkavállaló munkaviszonya kezdődik vagy véget ér, a részkedvezmény az egész hónap tekintetében megilleti a kifizetőt.

(5) E § alkalmazásában

a) *kutatóhely*: a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény (a továbbiakban: Innovációs tv.) szerinti kutatóhely,

b) *kutató, fejlesztő*: az Innovációs tv. szerinti kutató, fejlesztő.

16. A kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény

16. § (1) Az a kifizető, amelynek a saját tevékenységi körben végzett kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségére tekintettel a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 7. § (1) bekezdés *t)* pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentés eredményeként negatív adóalapja keletkezik, a társasági adóbevallás benyújtását követő hónaptól - e hónapot az érvényesítésre nyitva álló időtartam első hónapjának tekintve - az adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személyekre tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény egyenlő a Tao. törvény 7. § (1) bekezdés *t)* pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentés eredményeként keletkező negatív adóalap 50 százaléka a Tao. törvény 19. §-a szerinti adókulccsal számított összegével, de havonta legfeljebb a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségei között megjelenő, munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személyek vonatkozásában, az e fejezet alapján érvényesített kedvezmények után fennmaradó, az e § szerinti adókedvezmény nélkül számított adókötelezettség összegével.

(3) Az adókedvezmény az érvényesítésének első hónapjától számított 12 hónapig vehető igénybe.

(4) Az adókedvezmény az alábbi feltételek együttes fennállása esetén érvényesíthető:

a) a kifizető Tao. törvény szerinti összes bevételének 40 százaléka a negatív adózás előtti eredmény keletkezésének adóévében (a továbbiakban e § alkalmazásában: kedvezményezett adóév) kutatás-fejlesztési tevékenységből származik;

b) a kifizető külső gyakorlóléhelyként - kis- és középvállalkozás legalább egy fő, nagyvállalkozás legalább öt fő - a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény szerinti

felsőoktatási intézménnyel hallgatói jogviszonyban álló személyt legalább egybefüggő három hónap időtartamra fogad a kedvezményezett adóévben;

c) a kifizető által foglalkoztatott, az Innovációs tv. szerinti kutató-fejlesztők átlagos statisztikai állományi létszáma a kedvezményezett adóévben az ezen adóévet közvetlenül megelőző adóévhez képest legfeljebb 10 százalékos mértékben csökken.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben foglalt feltételek a kifizető tekintetében nem állnak fenn és a kedvezményezett adóévben átalakulásra (egyesülésre, szétválásra) került sor, akkor a (4) bekezdés szerinti feltételek teljesítése szempontjából a jogelőd teljesítményét is figyelembe lehet venni.

(6) Az adókedvezmény feltételeinek teljesítését az állami adó- és vámhatóság az adókedvezmény első igénybevételét követő harmadik naptári év végéig legalább egyszer ellenőrzi.

(7) E § alkalmazásában kutatás-fejlesztési tevékenység az Innovációs tv. szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység.

(8) Az e §-ban szabályozott adókedvezmény érvényesítése nem zárja ki az e fejezetben szabályozott más kedvezmények igénybevételét.

17. Az adókedvezményekre vonatkozó közös szabályok

17. § (1) A kifizető az ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára, közfoglalkoztatási jogviszonyára tekintettel csak egy adókedvezmény igénybevételére jogosult. A több adókedvezmény egyidejű igénybevételét lehetővé tévő külön rendelkezés hiányában az adókedvezmények közötti választás joga a kifizetőt illeti meg.

(2) Az adókedvezmény kiszámításánál a munkavállalót a munkaviszonyára tekintettel megillető (bruttó) munkabért a számviteli törvényben foglaltak alkalmazásával kell meghatározni.

(3) Az adókedvezményeket (ide nem értve a 14. §-ban szabályozott adókedvezményt) a költségvetési szerv kifizető nem érvényesítheti.

(4) Az adókedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe ugyanazon kifizető és természetes személy között ismételten létesített munkaviszony során. Az ugyanazon kifizető és természetes személy között egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az adókedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe. Az adókedvezmények igénybevételét ugyanazon kifizető és természetes személy között ismételten létrejött munkaviszonyok során az elsőként létrejött munkaviszony, az egyidejűleg fennálló munkaviszonyok esetében a kifizető döntése alapozza meg.

(5) A munka törvénykönyve szerinti munkáltató személyében bekövetkező változás esetén az adókedvezményt az átvevő munkáltató tovább érvényesítheti a kedvezményrel érintett időszak fennmaradó részére.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

18. § (1) Az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg

a) a munkaviszonyból;

b) a szövetkezet és természetes személy tagja között fennálló, a tag részére munkavégzési kötelezettséget eredményező vállalkozási és megbízási jogviszonyból,

c) az a) pont alá nem tartozó, a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a közös vállalat, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a szabadalmi ügyvivői társaság, a szabadalmi ügyvivői iroda és természetes személy tagja között fennálló, a tagnak a jogi személy, az egyéb szervezet tevékenységében való személyes közreműködési kötelezettséget eredményező tagi jogviszonyból (ideértve a nem munkaviszony keretében ellátott vezető tisztségviselői jogviszonyt is);

d) az ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda, az egyéni cég és természetes személy tagja között fennálló tagi jogviszonyból;

e) a gazdálkodó szervezet és a tanuló között tanulószerveződés alapján fennálló jogviszonyból;

f) az egyházi jogi személy és az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy között fennálló jogviszonyból;

g) állami projektértékelői jogviszonyból;

h) az Szja tv. szerinti nem önálló tevékenység vagy önálló tevékenység (ide nem értve a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény hatálya alá tartozó közérdekű önkéntes tevékenységet, az egyéni vállalkozói tevékenységet, a mezőgazdasági őstermelői tevékenységet, a bérbeadói tevékenységet és az európai parlamenti képviselő e tevékenységét) végzésének alapjául szolgáló, az a)-g) pont hatálya alá nem tartozó olyan jogviszonyból, amely alapján a tevékenységet Magyarországon vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik,

származó jövedelmet juttató, az 1. § (1)-(3) bekezdése szerint adófizetésre kötelezett. Az adó összegét természetes személy részére kiállított igazoláson nem tünteti fel. Amennyiben az adóalany természetes személy foglalkoztatására tekintettel kedvezményt vagy támogatást vesz igénybe, az Art. rendelkezései szerinti bevallási kötelezettségét úgy kell teljesítenie, hogy a bevallás adataiból a kedvezmény vagy támogatás jogcíme, alapja és a kedvezmény vagy támogatás összege személyenként megállapítható legyen.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon kívül a kifizető az adót a juttatást követő hónap 12. napjáig fizeti meg és vallja be.

(3) Amennyiben a jövedelem nem kifizetőtől, nem külföldi kifizetőtől származik vagy a juttatásból az adó, az adóelőleg levonása nem lehetséges, az adó megállapítására és megfizetésére a természetes személy kötelezett a 27. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

(4) Nem minősül kifizetőnek:

a) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a tag kilépése, a várakozási idő letelte után a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés,

b) a számlavezető a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvényben meghatározott számlatulajdonos részére kifizetett, egyéb jövedelemnek minősülő összeg tekintetében,

c) az önkéntes egészségpénztár és az önkéntes önszegélyező pénztár a jogosulatlanul igénybe vett pénztári szolgáltatás esetén,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a természetes személy javára jóváírt támogatói adomány tekintetében,

e) a biztosító az Szja tv. 28. § (2) bekezdése szerinti jövedelem esetében.

(5) A természetes személyt terhelő adókötelezettség megállapításánál, megfizetésénél az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatóak.

19. § Az egyéni vállalkozó az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Az egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő adót a tárgyévre vonatkozó bevallásában vallja be és a bevallás

benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az adót a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be és a tárgyévet követő év január 12-éig fizeti meg.

20. § Az egyéni vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adó alapja figyelembevételével fizetett adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Ettől eltérően a legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonnyal rendelkező, vagy közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató éva adóalany egyéni vállalkozó az adót negyedévente állapítja meg, és a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg.

21. § (1) A külföldi kifizető az adóval összefüggő adókötelezettséget az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) szerinti pénzügyi képviselő, valamint adózási ügyvivő útján, ennek hiányában közvetlenül teljesíti. A külföldi kifizető az adókötelezettségeit közvetlenül csak akkor teljesítheti, ha bejelentkezése alapján az állami adó- és vámhatóság adózóként nyilvántartásba vette.

(2) Ha a külföldi kifizető az adókötelezettségek teljesítésére nem rendelkezik Art. szerinti képviselővel, és az (1) bekezdésben foglalt bejelentkezést is elmulasztja, az adóval összefüggő adókötelezettségek teljesítésére a tőle jövedelmet szerző természetes személy kötelezett, és ő viseli az adókötelezettségek elmulasztása miatti jogkövetkezményeket (ide nem értve a mulasztási bírságot és az adóbírságot).

(3) A (1)-(2) bekezdés szerinti kötelezett az Art. rendelkezései szerint bevallási kötelezettségét havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12-éig elektronikus úton teljesíti az állami adó- és vámhatóság részére. A bevallásban közölni kell:

- a) a külföldi vállalkozás nevét, székhelyét, adóazonosító számát,
- b) a foglalkoztatott természetes személyazonosító adatait, nemét, állampolgárságát,
- c) a foglalkoztatott taj-számát, adóazonosító jelét,
- d) az adó alapjára és összegére vonatkozó adatot,
- e) a külföldi vállalkozásnak az illetősége szerinti állam hatósága által megállapított adóazonosító számát, ha az adókötelezettséget a kifizető helyett a természetes személy teljesíti.

22. § A mezőgazdasági őstermelő az adót negyedévente állapítja meg, és az Art. rendelkezései szerinti adattartalommal, a negyedévet követő hónap 12-éig elektronikus úton vallja be és fizeti meg.

23. § A kincstár számfejtési körébe tartozó költségvetési szervek képviselőjeként az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére a kincstár kötelezett.

24. § Az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére kötelezett adózó olyan nyilvántartást köteles vezetni, amelynek alapján az adó alapja és összege, valamint az annak megállapításánál figyelembe vett mentesség és kedvezmény összege, továbbá az adó megfizetésének napja ellenőrizhető. E nyilvántartási kötelezettségét a számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó kifizető a számvitelről szóló törvény szerinti nyilvántartása (könyvvezetése) megfelelő részletezésével, más kifizető az Szja tv. vagy az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény rendelkezése alapján vezetett külön nyilvántartás révén teljesíti.

25. § Az 1. § (5) bekezdés e) pontjában meghatározott fizetési kötelezettséget az arra kötelezett a személyi jövedelemadóval egyidejűleg állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

26. § Az 1. § (4) bekezdés c) pontja szerinti kamatkedvezményből származó jövedelem után fizetendő adót évente, az adóévet követő év január 12-éig kell megfizetni. Ha a kamatkedvezmény év közben megszűnik, az adót a megszűnés napját követő hónap 12-éig kell megfizetni.

27. § Az adó fizetésére kötelezett természetes személy (ide nem értve a 18. § (3) bekezdésében

szabályozott esetet) az adót (adóelőleget) a személyi jövedelemadó, a személyi jövedelemadó-előleg megfizetésével egyidejűleg állapítja meg és fizeti meg. A tárgyévre vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett adót elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, és a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizetesként mutatkozó különbözet összegéről rendelkezni. A személyi jövedelemadó-előleg megfizetésére nem kötelezett természetes személy az adót a személyi jövedelemadó bevallásában vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban a bevallásra előírt határidőig állapítja meg, vallja be, és a bevallás benyújtásának határidejéig fizeti meg.

28. § A Tbj. szerinti foglalkoztató az adófizetésre kötelezett természetes személytől a természetes személlyel tett egybehangzó nyilatkozata alapján átvállalhatja az 1. § (1)-(3) bekezdése szerinti adó megfizetését és bevallását (ideértve az adó utólagos megtérítését is), ha a természetes személy kifizetőnek nem minősülő külföldi személytől a foglalkoztatóval fennálló jogviszonyára tekintettel szerez jövedelmet. A fizetési és bevallási kötelezettség átvállalásának további feltétele a természetes személy nyilatkozata arról, hogy a kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatokat a foglalkoztató rendelkezésére bocsátja. Az átvállalt kötelezettség teljesítéséért a foglalkoztató és a természetes személy egyetemlegesen felelnek.

29. § (1) Az 1. § (5) bekezdés *a)-d)* pontja szerinti jövedelmek után a természetes személyt a naptári év folyamán mindaddig terheli az adófizetési kötelezettség, amíg a kifizetőnek nem nyilatkozik, hogy elérte az adófizetési felső határt.

(2) A természetes személy nyilatkozhat arról, hogy az 1. § (1)-(3) bekezdése és 1. § (5) bekezdés *a)-d)* pontja szerinti jövedelmeinek összege várhatóan eléri az adófizetési felső határt. Ha az adófizetési felső határt az előzőek szerinti jövedelmeinek összege mégsem éri el, a természetes személy az őt terhelő adót 6 százalékkal növelten, a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(3) Ha a természetes személy az adót a fizetési kötelezettségét meghaladóan fizette meg vagy a fizetendő adónál a kifizető többet vont le, a túlfizetést a természetes személy az adóévre benyújtott személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában visszaigényelheti. Ha az adóévben fizetendő adó meghaladja a kifizető által levont összeget, a különbözetet a természetes személy az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.

(4) Ha a természetes személy az 1. § (5) bekezdés *a)-d)* pontjában foglaltak szerint adó fizetésére kötelezett, vagy a (3) bekezdés szerint visszaigénylési jogosultságát gyakorolja, az adóévről köteles személyi jövedelemadó bevallást benyújtani. Nem kell az adót a természetes személynek bevallania, ha a kifizető az adót levonta, és a természetes személy az Szja tv. alapján nem köteles bevallás benyújtására.

30. § A külföldi pénznemben megszerzett jövedelem utáni adó megállapítására az Szja tv. külföldi pénznemről forintra történő átszámításra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

18. Kiegészítő rendelkezések

31. § A tanulmányokat folytató tanuló, hallgató jogviszonyát

a) a köznevelési intézmény által kiállított tanulói jogviszony-igazolás,

b) a felsőoktatási intézmény által kiállított hallgatói jogviszony-igazolás,

c) az oktatási igazolványokról szóló kormányrendelet szerint a közreműködő intézmény által a tárgyidőszakra kiadott, érvényesítő matricával ellátott, nappali típusú diákigazolvány,

d) a közreműködő intézmény által kiadott, a *c)* pont szerinti diákigazolványra való jogosultságról szóló igazolás,

e) az oktatási igazolványokról szóló kormányrendelet szerint a tanköteles kor felső határát az adott tanévben betöltő tanuló esetén az érvényesítő matrica nélküli diákigazolvány tanúsítja, az *a)-d)* pont szerinti esetben az igazolás vagy a diákigazolvány érvényességi idején belül, az *e)* pont szerinti esetben a tanévet követő október 31-éig.

32. § A tanulói, hallgatói jogviszony szünetelésének időtartama alatt azt az időtartamot kell érteni, amíg a tanulói, hallgatói jogviszony szünetel, valamint a szünetelést közvetlenül követő 3 hónapot.

19. Más jogszabályok alkalmazása

33. § (1) Az adóval összefüggő adókötelezettségei teljesítése során az Art. rendelkezéseit e törvény rendelkezéseit figyelembe véve kell alkalmazni.

(2) Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról, az egyszerűsített foglalkoztatásról, valamint a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adózó az adóval összefüggő adókötelezettségeit az érintett törvény rendelkezései szerint teljesíti.

(3) Az Európai Unió kötelező jogi aktusának vagy a nemzetközi szerződésnek a rendelkezését kell alkalmazni, amennyiben az adóra kiterjedő hatályú jogi aktus, nemzetközi szerződés e fejezettől eltérő rendelkezést tartalmaz.

20. Értelmező rendelkezések

34. § E törvény alkalmazásában:

1. *egyéni vállalkozó*: az Szja tv. szerint egyéni vállalkozónak minősülő természetes személy (az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő természetes személy akkor is, ha a nyilvántartásban rögzített tevékenysége ingatlan-bérbeadás vagy egyéb szálláshely-szolgáltatás), valamint a gyógyszerészeti magán-tevékenységet, falugondnoki tevékenységet, tanyagondnoki tevékenységet végző természetes személy, a szociális szolgáltató tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező természetes személy;

2. *fogvatartott*: akinek őrizetét rendelték el; az a személy, aki olyan bűnügyi felügyelet alatt áll, amelynek során a bíróság előírta számára, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el; a letartóztatott; az elzárást, a szabadságvesztést töltő személy; valamint a kényszergyógykezelés vagy előzetes kényszergyógykezelés alatt álló személy;

3. *harmadik állam*: a Tbj.-ben ilyenként meghatározott állam;

4. *az iskolaszövetkezet és a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagja között fennálló ilyen jogviszony tekintetében tanulmányokat folytató tanuló*,

hallgató: az a személy, aki

a) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti köznevelésről szóló törvény szerinti tanulói jogviszonnyal rendelkezik,

b) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti nem szünetelő (aktív) hallgatói jogviszonnyal rendelkezik, vagy

c) az a) vagy b) pont szerinti jogviszonya megszűnését követően diákigazolványra jogosult, a diákigazolványra való jogosultsága lejártáig;

5. *kiegészítő tevékenységet folytató egyéni, társas vállalkozó:* aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

6. *kifizető:* Art. szerinti kifizető

7. *külföldi kifizető:* a belföldön állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel nem rendelkező személy;

8. *mezőgazdasági őstermelő:* az Szja tv. szerint mezőgazdasági őstermelőnek minősülő természetes személy;

9. *mezőgazdasági kistermelő:* az Szja tv. szerint mezőgazdasági kistermelőnek minősülő természetes személy;

10. *minimálbér:* az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege, kivéve az e törvény egyéni és társas vállalkozókra vonatkozó rendelkezéseiben említett minimálbért, amely a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes garantált bérminimum havi összege, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel, ennek hiányában az előzőek szerint meghatározott minimálbér;

11. *munkaviszony:*

a) az Mt-ben meghatározott munkaviszony,

b) a közalkalmazotti jogviszony,

c) a közszolgálati jogviszony, az állami szolgálati jogviszony, a kormányzati szolgálati viszony,

d) a bírósági jogviszony,

e) az igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszony,

f) az ügyészségi szolgálati jogviszony,

g) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony,

h) az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony,

i) a közfoglalkoztatási jogviszony,

j) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, az Országgyűlési Őrség, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjának e jogviszonya,

k) a Magyar Honvédség szerződéses állományú tagjának e jogviszonya,

l) a katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona e jogviszonya,

m) a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott hallgatói munkaszerződés alapján létrejött munkaviszony,

n) a Független Rendészeti Panasztestület tagjának e jogviszonya,

o) az a)-n) alpont szerinti jogviszonynak megfelelő, külföldi jog alapján fennálló jogviszony, amely alapján a munkát Magyarország vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik,

p) a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv által a rendvédelmi egészségkárosodási járadék folyósításának időtartama, valamint a honvédségi szervezet vagy a Katonai Nemzetbiztonsági

Szolgálat által megállapított honvédelmi egészségkárosodási járadék folyósításának időtartama;

12. *nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony*: a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony, amely teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonynak minősül;

13. *saját jogú nyugdíjas*: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint saját jogú nyugdíjasnak minősülő természetes személy;

14. *társas vállalkozás*: a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a közös vállalat, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, az ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda, az egyéni cég.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. Hatályba léptető rendelkezések

35. § Ez a törvény 2019. január 1-jén lép hatályba.

22. Átmeneti rendelkezések

36. § (1) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezete, valamint az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény alapján 2019. január 1-je előtt keletkezett adó, illetve hozzájárulási kötelezettségeket az e törvények 2018. december 31-éig hatályos rendelkezései alapján kell teljesíteni.

(2) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezet 462/B. § (2) bekezdése, 462/C. §-a, 462/D. §-a, 462/E. §-a alapján 2018. december 31-én érvényesített kedvezmények az érvényesítésre nyitva álló időtartamig igénybe vehetőek.

(3) Ahol jogszabály - e törvényt kivéve -

a) a szociális hozzájárulási adóra,

b) az egészségügyi hozzájárulásra,

irányadó rendelkezést tartalmaz, azon - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az e törvényben meghatározott adót kell érteni.

23. Módosító rendelkezések

37. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 12/C. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóbevallási tervezet tartalmazza az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő, a magánszemély által az adóévben megszerzett,

„e) a szociális hozzájárulási adóról szóló törvény szerint a szociális hozzájárulási adó alapját képező jövedelmet és az utána fizetendő szociális hozzájárulási adót.”

(2) Az Szja tv.

1. 7. § (1) bekezdés z) pontjában a „százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adó” szöveg,

2. 12/D. § m) pontjában az „egészségügyi hozzájárulásra” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adóra” szöveg,

3. 29. §-ában a „szociális hozzájárulási adó, a 19,5 százalékos egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adó” szöveg,

4. 47. § (5) bekezdésében a „szociális hozzájárulási adó, a 19,5 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adó” szöveg,

5. 3. számú melléklet V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások fejezet 13. pontjában a „14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adó” szöveg

6. 10. számú melléklet II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezet 3. pontjában az „egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe az „egészségügyi hozzájárulás, szociális hozzájárulási adó” szöveg lép.

38. § Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 8. § (3) bekezdés a) pontjában a „társadalombiztosítási járulék, szakképzési hozzájárulás, egészségügyi hozzájárulás” szövegrész helyébe a „szociális hozzájárulási adó, szakképzési hozzájárulás” szöveg lép.

39. § A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény 4. § (1)-(1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szakképzési hozzájárulás alapja a hozzájárulásra kötelezettet terhelő

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső, nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint figyelembe vett jövedelem, növelve a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj összegével;

b) a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint figyelembe vett jövedelem;

c) a tanulószződés alapján ténylegesen kifizetett díj;

d) a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, a honvédelmi egészségkárosodási járadék;

e) az a)-b) pont hatálya alá tartozó juttatás hiányában a munkaszerződésben meghatározott alapbér vagy - ha a munkát munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban végzik - a szerződésben meghatározott díjazás; külföldi kiküldetés esetén e pont alkalmazásában alapbér: az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alapbérének vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alapbér.

(1a) A szakképzési hozzájárulás alapját csökkenti az azon foglalkoztatott természetes személyeknek (munkavállalóknak) a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabérének összege,

a) de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a munkaerőpiacra lépő munkavállalók után a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochó tv.) 10. §-a szerint a foglalkoztatás első két évében

b) de legfeljebb a kedvezménnyel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a három vagy több gyermeket nevelő munkaerőpiacra lépő személyek után a Szochó tv. 11. §-a szerint a foglalkoztatás első három évében

c) de legfeljebb a kedvezménnyel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér kétszeresének összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a megváltozott munkaképességű személyek után a Szochó tv. 12. §-a szerint

d) de legfeljebb a kedvezménnyel érintett munkavállalónként havonta 500 ezer forint, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a kutatók foglalkoztatása után a Szochó tv. 14. §-a szerint igénybe vehető szociális hozzájárulási adókedvezményt érvényesít.”

40. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 19-20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)

„19. kedvezményezett foglalkoztatott: a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochó. tv.)

a) 9. §-a szerinti személy,

b) 10. §-a szerinti személy,

c) 11. §-a szerinti személy,

d) 12. §-a szerinti személy;

20. kedvezményezett foglalkoztatott munkabére után érvényesíthető kedvezmény: kedvezményezett foglalkoztatottnaként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb

a) a 19. pont a) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér 50 százaléka,

b) a 19. pont b) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér a foglalkoztatás első két évében, továbbá személyenként a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás harmadik évében,

c) a 19. pont c) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér a foglalkoztatás első három évében, továbbá személyenként a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében,

d) a 19. pont d) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér kétszerese;”

(2) A Katv. 9. § (1) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó kisadózó vállalkozások és kisadózók mentesülnek az adóalanyiság időszakában az adóalany gazdasági tevékenységével, az általa a bejelentett kisadózónak az adóalanyiság időszakában nyújtott tevékenységére tekintettel teljesített kifizetésekkel, más juttatásokkal és a bejelentett kisadózónak az adóalanytól a tevékenységére, tagsági jogviszonyára tekintettel megszerzett jövedelmével összefüggő alábbi közterhekkel kapcsolatos kötelezettségek alól:)

„c) a személyi jövedelemadó és járulékok megállapítása, bevallása és megfizetése;

d) szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.”

(3) A Katv. 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E fejezet alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek minősül

a) azon személyi jellegű ráfordítás, amely a Tbj. szerint járulékalapot képez az adóévben,

b) az a) ponttól eltérően tag esetén a Tbj. 4. § s) pont 2. alpontja szerinti minimálbér 112,5%-a,

ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb, azzal, hogy nem kell figyelembe venni a minimálbér 112,5%-át arra az időszakra, amelyre a tagnak nem keletkezik a Tbj. 27. § (2) bekezdése szerinti járulékalap utáni járulékfizetési kötelezettsége,

c) a Szocho. tv. 1. § (4) bekezdés a) pontja szerinti béren kívüli juttatás,

d) a Szocho. tv. 1. § (4) bekezdés b) pontja szerinti béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatás.”

(4) A Katv. 20. §-a a következő (2a)-(2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés alkalmazásában nem minősül személyi jellegű kifizetésnek a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vagy társas vállalkozó járulékalapja, valamint a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összege.

(2b) A (2) bekezdés alkalmazásában tagnak a Tbj. szerinti társas vállalkozó minősül.”

(5) A Katv. 23. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóelőleg összege)

„a) az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, e törvény 20. § (2)-(2b) bekezdése szerint meghatározott személyi jellegű kifizetések összege, és”

24. Hatályát veszítő rendelkezések

41. § Hatályát veszti

1. az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 17. § (1) bekezdés c) pontjában a „vagy egészségügyi hozzájárulás” szövegrész;

2. a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. § (2) bekezdés a) pont *ad*) alpontjában az „(ideértve az egészségügyi hozzájárulást)” szövegrész;

3. a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1c) pontjában az „egészségügyi hozzájárulás és” szövegrész;

4. az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 46. § (3) bekezdésben a „, valamint az Eho. tv. szerint százalékos egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség is” szövegrész;

5. a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 42. § (3) bekezdésében az „egészségügyi hozzájárulás,” szövegrész;

6. az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény;

7. a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény

a) 79. § (4) bekezdésében az „az egészségügyi hozzájárulás,” szövegrész;

b) 103. § (2) bekezdés c) pontjában az „egészségügyi hozzájárulás,” szövegrész;

8. a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény

a) 8/A. §-8/B. §-a,

b) 16/A. §-16/B. §-a,

c) 17/A. § (1) és (3) bekezdése;

9. az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 8. § (3) bekezdés b) pontjában az „egészségügyi hozzájárulás-fizetési” szövegrész;

10. a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény 4. § (1b) bekezdése;

11. az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezete;

12. a Katv. 2. § 21. pontja;

13. az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 50. § (2) bekezdés 17. pontja.